

**URZĄD
OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W KRAKOWIE**

31-011 Kraków, Pl. Szczepański 5
Tel./fax (0-12) 421-75-79, 421-74-98
E-mail: krakow@uokik.gov.pl

RKR-531-4/03/DN- 16/03

Kraków, dn. 10 października 2003 r.

D e c y z j a nr RKR - 30/2003

Stosownie do art. 28 ust. 6 *ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2003 r. Nr 86, poz. 804)* oraz § 6 *rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 18, poz. 172, ze zm.)* – po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego na wniosek Pani Ali Bernal - Prywatny Przewóz Osób, z siedzibą w Krajowicach 20

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

- I. Na podstawie art. 9, w związku z art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 ww. ustawy, **uznaje się** działania Gminy Miejskiej w Jaśle, polegające na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku dysponowania przystankami zlokalizowanymi w centrum Jasła, poprzez niewyrażenie przez Zakład Miejskiej Komunikacji Samochodowej w Jaśle - będący zakładem budżetowym Gminy - zgody na korzystanie przez Wnioskodawczynię z przystanku zlokalizowanego przy ul. Rynek w Jaśle - **za ograniczające konkurencję i przeciwdziałające ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji** na lokalnym rynku usług przewozowych powiatu jasielskiego
oraz **nakazuje się zaniechania ich stosowania.**

- II. Na podstawie art. 90 powołanej na wstępie ustawy **nadaje niniejszej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.**

UZASADNIENIE

W dniu 27 maja 2003 r. do Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Krakowie wpłynął wniosek Pani Ali Bernal – przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Prywatny Przewóz Osób, z siedzibą w Krajowicach 20 (zwanej dalej „Wnioskodawczynią”) o wszczęcie postępowania antymonopolowego przeciwko Gminie Miejskiej w Jaśle (zwanej dalej „Gminą”).

Po uzupełnieniu - w niezbędnym zakresie – wniosku organ antymonopolowy wszczął w dniu 10 czerwca 2003 r. postępowanie antymonopolowe w związku z podejrzeniem nadużywania przez Gminę pozycji dominującej na lokalnym rynku dysponowania

przystankami zlokalizowanymi w centrum Jasła w sposób określony w art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2003 r. Nr 18, poz. 804) - zwanej dalej „ustawą o ochronie (...)”.

Wnioskodawczyni zarzuciła Gminie, iż Zakład Miejskiej Komunikacji Samochodowej w Jaśle (zwany dalej „Zakładem” lub „ZMKS”) – będący jednostką organizacyjną Gminy – odmówił wyrażenia zgody na korzystanie przez nią z przystanku przy ul. Rynek w Jaśle, co uniemożliwia Wnioskodawczyni prowadzenie konkurencyjnego przewozu osób na liniach Jasło – inne miejscowości w powiecie jasielskim.

Zdaniem Wnioskodawczyni ww. przystanek, jako jedyny zlokalizowany w pobliżu Starostwa Powiatowego, Powiatowego Urzędu Pracy, Urzędu Miejskiego, innych instytucji a także w pobliżu placu targowego - posiada znaczenie strategiczne dla każdego potencjalnego przewoźnika zamierzającego wykonywać regularny przewóz osób na linii Jasło – inne miejscowości powiatu jasielskiego. Jako dowód przedstawiła fragment planu centrum Jasła z zaznaczoną trasą planowanego przewozu oraz przystankami.

Wnioskodawczyni podniosła, iż pomimo, że posiada stosowne zgody dysponentów innych przystanków zlokalizowanych na zaplanowanych trasach – rozpoczęcie regularnego przewozu osób na tych trasach jest niemożliwe bez możliwości korzystania z przystanku przy ul. Rynek.

Zdaniem Wnioskodawczyni, Gmina uniemożliwia powstanie konkurencji dla jej Zakładu, który jako jedyny przewoźnik korzysta ze spornego przystanku. Gmina - odmawiając zgody na korzystanie z tego przystanku – stworzyła w sposób nieuprawniony dodatkową barierę wejścia na rynek przewozowy innym przewoźnikom.

Dokumentując potrzebę uzyskania zgody na korzystanie z przystanku przy ul. Rynek Wnioskodawczyni przedstawiła listę z podpisami 147 osób żądających zatrzymywania się jej pojazdów na tym przystanku.

Odnosząc się do zarzutów Wnioskodawczyni Gmina - w piśmie z dnia 23 czerwca 2003 r. - uznała wniosek za bezpodstawny i wniosła o wydanie decyzji nie stwierdzającej stosowania przez nią praktyk ograniczających konkurencję.

Gmina podniosła, iż zarówno ona sama jak i jej jednostka budżetowa tj. Zakład nie są przedsiębiorcami i nie zajmują pozycji dominującej na rynku właściwym.

Zdaniem Gminy nie jest prawdą, jakoby Wnioskodawczyni nie mogła prowadzić regularnego przewozu osób na linii Jasło – inne miejscowości w powiecie jasielskim, bez zgody na korzystanie z przystanku przy ul. Rynek, ponieważ uzyskała zgodę i wykonuje przewozy osób z przystanku przy ul. Jana Pawła II, usytuowanego 250 m od przystanku spornego.

Gmina podniosła, iż przystanek przy ul. Rynek nie jest przystosowany do obsługi większej liczby pojazdów, głównie z powodu braku odpowiedniej zatoczki. Ponadto, usytuowanie tego przystanku jest uciążliwe dla mieszkańców pobliskich domów mieszkalnych, o czym świadczą ich skargi.

Gmina przyznała, iż obecnie ze spornego przystanku korzysta wyłącznie jej Zakład, jednakże pozostali przewoźnicy mogą korzystać z dwóch pobliskich przystanków, tj. wspomnianego już przystanku przy ul. Jana Pawła II (na planie – ul. H. Sawickiej), będącego własnością Powiatu Jasielskiego oraz przystanku przy ul. 17 Stycznia, będącego własnością Skarbu Państwa, a usytuowanego 700 m od Rynku.

Gmina - wskazując, iż nie działa na lokalnym rynku przewozowym - podała równocześnie, iż w jej ocenie struktura tego rynku przedstawia się następująco:

- PKS Jasło - 59%,
- Zakład Miejskiej Komunikacji Samochodowej (zakład budżetowy Gminy) - 30%,
- Wnioskodawczyni - 1%,
- przewoźnicy spoza powiatu jasielskiego - 10%.

Zdaniem Gminy, skoro nie posiada ona pozycji dominującej na lokalnym rynku przewozowym, nie może tym samym tej pozycji nadużywać.

W toku postępowania antymonopolowego organ antymonopolowy ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Z przystanku przy ul. Rynek w Jaśle korzysta jedynie jego właściciel, tj. Zakład, który jako jednostka budżetowa Gminy Jasło realizuje jej zadania w zakresie lokalnego transportu zbiorowego.

Oprócz Zakładu, przewóz osób na liniach łączących Jasło z innymi miejscowościami w powiecie jasielskim wykonują PKS Jasło, przewoźnicy spoza powiatu oraz Wnioskodawczyni.

Zgodnie z treścią art. 18 ust. *ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz.U. z 2001 r. Nr 125, poz. 1371 ze zm.)* wykonywanie regularnych przewozów w transporcie krajowym wymaga uzyskania zezwolenia. Przedsiębiorca zamierzający prowadzić tego rodzaju działalność gospodarczą winien złożyć stosowny wniosek do właściwego organu. Gdy zasięg przewozów ogranicza się do obszaru gminy – jak w przypadku Wnioskodawczyni – organem właściwym do przyjęcia i rozpatrzenia takiego wniosku jest wójt, burmistrz lub prezydent miasta (art. 18 ust. 1 pkt 1 a ww. *ustawy o transporcie drogowym*).

Istotnymi elementami wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych – zgodnie z treścią art. 22 ust. 1 ww. *ustawy* – są m.in.:

- rozkład jazdy uzgodniony na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. *Prawo przewozowe (Dz.U. z 2000 r. nr 50, poz. 601)*, uwzględniający przystanki, czas odjazdów i przyjazdów oraz długość linii regularnej podaną w kilometrach i odległości między przystankami,
- zasady korzystania z obiektów dworcowych i przystanków ustalone z ich właścicielami lub zarządzającymi.

Realizując wyżej wskazany obowiązek Wnioskodawczyni wystąpiła do właścicieli przystanków zlokalizowanych na planowanej linii przewozowej tj. na trasach Jasło – Sieklówka oraz Jasło - Sowina o udzielenie zezwolenia na korzystanie z nich oraz określenie zasad tego korzystania.

W ten sposób Wnioskodawczyni uzyskała stosowne zezwolenia od Powiatowego Zarządu Dróg w Jaśle (pismo z dn. 4 czerwca 2002 r.) oraz od Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad – Oddział w Rzeszowie (pismo z dn. 11 czerwca 2002 r.), umożliwiające jej korzystanie z kilku przystanków zlokalizowanych w Jaśle oraz w pobliskich miejscowościach.

Wnioskodawczyni zwróciła się również do Gminy z prośbą o udzielenie zgody na korzystanie z przystanku przy ul. Rynek w Jaśle. Prośbę tę Gmina przekazała do rozpatrzenia Zakładowi, jako właścicielowi przedmiotowego przystanku.

Pismem z dn. 15 października 2002 r. Zakład nie wyraził zgody na korzystanie z tego przystanku i tym samym nie określił zasad korzystania z niego. Odmowy tej Zakład nie uzasadnił.

Z wyjaśnień Gminy udzielonych w toku postępowania antymonopolowego (pismo z dnia 23.06.2003 r.) wynika, iż oprócz Wnioskodawczyni, o zgodę na korzystanie z ww. przystanku zwracało się PKS w Jaśle, lecz również takiej nie uzyskało.

Uwzględniając powyższe ustalenia organ antymonopolowy zważył, co następuje:

Analiza definicji „przedsiębiorcy” zawartej w art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie (...) wskazuje, że są nimi zarówno przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. nr 101, poz. 1178), jak i osoby fizyczne i prawne, a także jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej, organizujące lub świadczące usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów Prawa działalności gospodarczej – art. 4 pkt 1 lit. a ustawy o ochronie (...).

Bezspornym jest, że ZMKS, prowadząc zarobkową działalność przewozową, wykonuje ją w sposób zorganizowany i ciągły (art. 2 ust. 1 prawa działalności gospodarczej), a także świadczy usługi o charakterze użyteczności publicznej (art. 4 pkt 1a ustawy o ochronie (...)).

Stosownie do stanowiska Sadu Najwyższego wyrażonego w uchwale z dnia 25 kwietnia 1996 r. (sygn. akt III CZP 34/96), zakład budżetowy gminy nie posiada zdolności sądowej. A zatem, legitymacja bierna w niniejszej sprawie przysługuje Gminie Miejskiej w Jaśle.

Gmina organizuje usługi o charakterze użyteczności publicznej i w tym celu powołała zakład budżetowy.

Stanowisko takie ma wieloletnie umocowanie w orzecznictwie Sądu Antymonopolowego (obecnie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów). I tak, np. w wyroku z dnia 26 lutego 1993 r. (sygn. akt XVII Ama 35/92) Sąd stwierdził, iż jeżeli działania gminy wywołują skutki praktyk monopolistycznych mają do nich odpowiednie zastosowanie przepisy ustawy antymonopolowej.

Stanowisko gminy, jakoby powołany przez nią Zakład nie był również przedsiębiorcą jest tym bardziej niezrozumiałe, że sama Gmina podaje jednocześnie, iż na lokalnym rynku usług przewozowych właśnie Zakład zajmuje znaczący, bo 30% udział.

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów chroni interes publiczny, co wynika z treści jej art. 1 ust. 1. Publiczny – to znaczy dotyczący ogółu, a nie jednostki, czy też określonej grupy. Podstawą do zastosowania przez Prezesa UOKiK przepisów ustawy o ochronie (...) winno być zatem uprzednie stwierdzenie, że został naruszony interes publicznoprawny, a nie interes jednostki, czy też grupy (tak wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 27.06.2001 r., sygn. akt XVII Ama 92/00).

W okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy działania Gminy - która dysponuje jedynym przystankiem zlokalizowanym w ścisłym centrum Jasła oraz, poprzez swój zakład

budżetowy, posiada znaczny - choć nie dominujący - 30% udział w lokalnym rynku przewozowym, wywierają skutki na pozostałych uczestników tego rynku, tj. Wnioskodawczynię oraz wszystkich potencjalnych konkurentów Zakładu. Należy podkreślić, że sama Gmina przyznała, iż z odmową udostępnienia przystanku spotkało się także PKS w Jaśle. Ostatecznie skutki działań Gminy mogą odczuć również konsumenci, tj. wszyscy pasażerowie korzystający z usług lokalnych przewoźników.

Należy zatem stwierdzić, iż pomimo, że żądającym wszczęcia postępowania antymonopolowego w niniejszej sprawie jest pojedynczy przedsiębiorca, który - stosownie do art. 84 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie (...) – wykazał swój interes prawny, działania organu antymonopolowego ukierunkowane są na ochronę konkurencji, rozumianej jako nieograniczony i równy dla wszystkich zainteresowanych przedsiębiorców dostęp do rynku przewozowego.

Art. 8 ust. 1 ustawy o ochronie (...) zawiera bezwzględny zakaz nadużywania przez przedsiębiorców pozycji dominującej na rynku właściwym. Aby zatem działania przedsiębiorcy można było zakwalifikować jako jedną z wymienionych w art. 8 ust. 2 tej ustawy praktyk ograniczających konkurencję, należy uprzednio dowieść, iż przedsiębiorca ten pozycję dominującą faktycznie posiada.

Przez pozycję dominującą – zgodnie z treścią art. 4 pkt 9 ww. ustawy – rozumie się pozycję przedsiębiorcy, która umożliwi mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym, przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów. Domniemywa się, że przedsiębiorca posiada pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40%.

Z kolei rynek właściwy – stosownie do definicji zawartej w art. 4 pkt 8 ustawy – rozumiany jest jako rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym, ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji.

Zdaniem organu antymonopolowego, nie zawsze rynek właściwy, na którym konkurencja może zostać ograniczona w wyniku działań sprzecznych z przepisami ustawy o ochronie (...) jest tożsamy z rynkiem właściwym dla przedsiębiorcy, który te działania podejmuje. Ponadto, ponad 40% udziału w rynku stwarza jedynie domniemanie pozycji dominującej. O istocie pozycji dominującej przesądza fakt, iż – jak stanowi cytowana wyżej definicja – przedsiębiorca posiada możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów.

Organ antymonopolowy nie uwzględnił stanowiska Gminy, zgodnie z którym skoro na lokalnym rynku usług przewozowych nie posiada ona ani jej Zakład pozycji dominującej, wyrażającej się w przekroczeniu progu 40%, to jej działania nie mogą być ocenione na gruncie art. 8 ustawy o ochronie (...).

W niniejszej sprawie rynkiem właściwym, na którym Gmina – poprzez swój Zakład – posiada pozycję dominującą, jest lokalny rynek dysponowania przystankami zlokalizowanymi w centrum Jasła. Zakład jest właścicielem jedyne go usytuowanego tam przystanku, a możliwość korzystania z niego decyduje o prowadzeniu działalności przewozowej pomiędzy Jasłem a okolicznymi miejscowościami. Usytuowanie tego jedyne go przystanku w pobliżu kluczowych urzędów i instytucji oraz w pobliżu placu targowego ma bardzo istotne znaczenie dla potencjalnych pasażerów lokalnego transportu, a tym samym i dla

przewoźników. Dostęp do tego przystanku stanowi zatem warunek skutecznego konkurowania na rynku usług przewozowych.

Argument Gminy, iż Wnioskodawczyni nie korzystając z przystanku w Rynku ma możliwość wykonywania swej działalności przewozowej, ponieważ może korzystać z przystanków przy ul. Jana Pawła II i przy ul. 17 Stycznia – nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umiejscowienie przystanku ma istotne znaczenie dla możliwości pozyskania pasażera. W wyrokach z dnia 24 kwietnia 2002 r. (sygn. akt XVII Ama 76/01) oraz z dnia 24 kwietnia 2003 r. (sygn. akt XVII Ama 51/02) Sąd orzekł, że *„Jest faktem powszechnie znanym, że odległość od przystanku jest istotnym kryterium wyboru środka transportu. Jeśli więc wybór przystanku determinuje wybór przewoźnika, to ulega naruszeniu wolna konkurencja pomiędzy przewoźnikami. Przewoźnik traci w ten sposób wpływ na istotny czynnik, od którego zależy jakość oferty...”*.

W tym stanie rzeczy nie jest zatem istotne, czy pobliskie przystanki oddalone są od spornego o 250 m i o 700 m - jak twierdzi Gmina, czy też o 500 m i o 900 m – wg Wnioskodawczyni. Dla potencjalnego pasażera konieczność pokonania tej odległości może być przyczyną rezygnacji z usług jednego przewoźnika na rzecz drugiego (w stanie faktycznym, do którego odnosił się jeden z cytowanych wyżej wyroków Sądu, odległość od spornego przystanku wynosiła zaledwie 200 m).

Organ antymonopolowy nie podziela również argumentacji Gminy, iż głównym powodem odmowy korzystania przez Wnioskodawczynię ze spornego przystanku jest brak odpowiedniej zatoczki, co uniemożliwia obsługę zwiększonej liczby pojazdów. Argument ten byłby zasadny, gdyby wskutek udostępnienia tego przystanku innym przewoźnikom doszło do jednoczesnego zatrzymywania się kilku pojazdów. Tymczasem, ta kwestia może być rozwiązana poprzez właściwą koordynację rozkładów jazdy. To właśnie Gmina posiada uprawnienia w zakresie ich uzgadniania w celu przeciwdziałania sytuacjom kolizyjnym, jak np. koncentrowanie się zbyt wielu ofert przewozowych na tej samej trasie w jednym czasie. Jest to zatem problem czysto organizacyjny, nie usprawiedliwiający dyskryminacji przewoźników względem uprzywilejowanego Zakładu.

W ocenie organu antymonopolowego opisane wyżej działania Gminy wywołują skutek na lokalnym rynku usług przewozowym. Bezpośrednią ich konsekwencją jest utrudnienie, a wręcz uniemożliwienie Wnioskodawczyni wykonywania działalności konkurencyjnej wobec działalności Zakładu.

Należy podnieść, iż bezpośrednie konkurowanie Zakładu i potencjalnie innych przewoźników – w tym Wnioskodawczyni – w tym samym miejscu, tj. stworzenie możliwości odjazdu z tego samego przystanku (lub przyjazdu na ten sam przystanek) winno uczynić oferty przewoźników bardziej atrakcyjnymi dla pasażerów (konsumentów).

W przypadku ewentualnego spadku zainteresowania przewozami ze strony pasażerów. o tym, który z uczestników rynku pozostanie na nim, zadecydować powinna atrakcyjność (konkurencyjność) oferty przewoźnika w odbiorze pasażerów, a nie arbitralna decyzja Gminy ograniczająca dostęp do rynku konkurentom jej Zakładu.

Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że decyzja o wejściu przedsiębiorcy na rynek jest jego decyzją autonomiczną, wynikającą z zasady swobody prowadzenia działalności gospodarczej wyrażonej w art. 5 ustawy Prawo działalności gospodarczej. Według tego przepisu podejmowanie i wykonywanie działalności gospodarczej jest wolne dla każdego na

równych prawach, z zachowaniem warunków określonych przepisami prawa (tak wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 26 lutego 2003 r., sygn. akt XVII Ama 23/02). W niniejszej sprawie oznacza to zaś prawo do rozpoczęcia i wykonywania przez Wnioskodawczynię działalności przewozowej nawet wówczas, gdyby stanowiła ona konkurencję dla działalności przewozowej Zakładu.

Reasumując należy stwierdzić, iż nieudzielenie zgody na korzystanie z przystanku przy ul. Rynek w Jaśle, w sytuacji, gdy Gmina – jako właściciel jedyne w Rynku przystanku zajmuje pozycję dominującą na lokalnym rynku dysponowania przystankami zlokalizowanymi w centrum Jasła – należy uznać za nadużycie tej pozycji, bowiem bezpośrednio przeciwdziała ukształtowaniu się konkurencji na lokalnym rynku usług przewozowych powiatu jasielskiego, co stanowi naruszenie art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie (...).

Zgodnie z treścią art. 90 ww. ustawy Prezes Urzędu może nadać rygor natychmiastowej wykonalności decyzji w całości lub w części, jeżeli wymaga tego ochrona konkurencji lub ważny interes konsumentów.

Jak wyżej wykazano, lokalny rynek przewozowy jest w niniejszej sprawie mało konkurencyjny. Działa na nim dwóch silnych przewoźników tj. PKS Jasło oraz Zakład, posiadających łącznie 89 % udziału w tym rynku. Taka struktura rynku stanowi poważną barierę wejścia dla potencjalnych nowych przewoźników. W tej sytuacji, działający już drobni przewoźnicy powinni podlegać szczególnej ochronie ze strony organu antymonopolowego, gdyż stanowią oni załączek skutecznej konkurencji na tym rynku.

Należy zwrócić ponadto uwagę, iż przewoźnicy działający w warunkach nieograniczonej konkurencji mogą szybciej reagować na realne potrzeby konsumentów, oferując im szerszy asortyment usług po konkurencyjnych cenach.

Z powyższych względów organ antymonopolowy uznał za konieczne nadanie niniejszej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak sentencji.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie (...), w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje stronom odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Krakowie.

Otrzymują:

1. Gmina Miejska w Jaśle
Rynek 12
38-200 Jasło
2. Pan Paweł Śliwa - adwokat
- pełnomocnik Pani Ali Bernal
Kancelaria Adwokacka
ul. 11 Listopada 27
38-300 Gorlice
3. RKR a/a

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury w Krakowie
Barbara du Vall